

ନକ୍ସଲବାଦ ଉପରେ ଯୋଜନା କମିଶନ୍: ସରକାରଙ୍କୁ ଏକ ଭିନ୍ନ ସ୍ୱାଦର ମହଣା

ସାଲ୍‌ଓପା ଜୁଡୁମ୍, ଏକ ବିଫଳ ପ୍ରୟାସ

ବେଶ୍ କିଛି ଦିନ ଧରି ଦୂରଦର୍ଶନ-୧ର ଓଡ଼ିଆ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ 'ମହକ' ଅଧୀନରେ ଏକ ଧାରାବାହିକ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଆସୁଛି, ଯାହାକି ପଡ଼ୋଶୀ ଛତିଶଗଡ଼ର 'ସାଲ୍‌ଓପା ଜୁଡୁମ୍' ଅଭିଯାନର କଥାବସ୍ତୁ ଉପରେ ନିର୍ମିତ ପ୍ରାମାଣିକ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାନ୍ତର ମାତ୍ର । ପାଠକେ ହୁଏତ ଜାଣିଥିବେ, ଜୁନ୍ ୨୦୦୫ରେ ଛତିଶଗଡ଼ର ଦାନ୍ତେଓପାଡା ଜିଲ୍ଲାରେ ନକ୍ସଲବାଦକୁ ନିର୍ମୂଳ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେଠିକାର ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଆଦିବାସୀଙ୍କ ସମେତ କେତେକ ବିସ୍ଫୁର୍ତ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ ଅର୍ଥ, ଅସ୍ତ୍ର, ତାଲିମ୍ ଓ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରି ଏକ ସମାନ୍ତରାଳ ସଂଗଠନକୁ ପୃଷ୍ଠପୋଷକତା କରିଆସୁଛନ୍ତି । ଏହି ନକ୍ସଲ-ବିରୋଧୀ ଅଭିଯାନକୁ 'ସାଲ୍‌ଓପା ଜୁଡୁମ୍' କୁହାଯାଉଛି । ସ୍ଥାନୀୟ ଆଦିବାସୀ ଭାଷାର ଏହି ଶବ୍ଦକୁ ଅଭିଯାନର ସମର୍ଥକମାନେ 'ଶାନ୍ତି ପ୍ରୟାସ' ବୋଲି ଅର୍ଥ କରିଥିବା ବେଳେ ବିରୋଧୀମାନେ 'ନିର୍ମୂଳାକରଣ ଅଭିଯାନ' ବୋଲି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ନକ୍ସଲବାଦ ସମସ୍ୟାକୁ ସମାଧାନ କରିବାରେ ସାଲ୍‌ଓପା ଜୁଡୁମ୍ ଯେ ଏକ ବିଫଳ ପ୍ରୟାସ, ତାହା ୩୧ ମାର୍ଚ୍ଚ, ୨୦୦୬ରେ ପ୍ରକାଶିତ 'ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ସୁରକ୍ଷା ସ୍ଥିତି' ଶୀର୍ଷକ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଗୃହ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ଏକ ସୂଚନାପତ୍ରରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛି । ଏଥିରେ ପରିବେଷିତ ତଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ, ୨୦୦୪ରେ ଅର୍ଥାତ୍ 'ସାଲ୍‌ଓପା ଜୁଡୁମ୍' ଆରମ୍ଭ ହେବାର ପୂର୍ବ ବର୍ଷରେ ଛତିଶଗଡ଼ରେ ନକ୍ସଲବାଦ-ଜନିତ ହିଂସାକାଣ୍ଡର ମାତ୍ର ୩୫୨ ଘଟଣା ଘଟିଥିବା ବେଳେ ତାହା ୨୦୦୫ରେ ୩୮୫ଟି ଘଟଣା ଏବଂ ୨୦୦୬ରେ ୭୧୫ଟି ଘଟଣାକୁ ବୃଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି । ସେହିପରି ୨୦୦୪ରେ ମାତ୍ର ୮ ଜଣ ପୋଲିସ୍ ମରିଥିବା ବେଳେ ୨୦୦୫ ଓ ୨୦୦୬ରେ ଏହି ସଂଖ୍ୟା ଯଥାକ୍ରମେ ୪୭ ଓ ୮୪ରେ ପହଞ୍ଚିଛି । ୨୦୦୪ରେ ମାତ୍ର ୧୫ଜଣ ନକ୍ସଲପନ୍ଥୀ ପ୍ରାଣ ହରାଇଥିବା ବେଳେ ୨୦୦୫ ଓ ୨୦୦୬ରେ ଯଥାକ୍ରମେ ୩୨ ଓ ୬୪ଜଣ ପ୍ରାଣ ହରାଇଛନ୍ତି । ସର୍ବୋପରି ୨୦୦୪ରେ ୬୫ଜଣ ସାଧାରଣ ନାଗରିକଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିବା ବେଳେ ୨୦୦୫ ଓ ୨୦୦୬ରେ ଯଥାକ୍ରମେ ୧୨୧ ଏବଂ ୩୦୪ଜଣ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବିସ୍ଫୁର୍ତ୍ତ କଥା, ଖୋଦ୍ ସରକାରୀ ଦଲିଲରେ 'ସାଲ୍‌ଓପା ଜୁଡୁମ୍' ଏକ ବିଫଳ ପରୀକ୍ଷା ବୋଲି ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇସାରିଥିବା ବେଳେ ଏହାକୁ ଓଡ଼ିଶାରେ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟର ପ୍ରଶାସନ ଓ ପୋଲିସ୍ ମହଲରେ ଉତ୍ସୁକତା କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି । ବୋଧହୁଏ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଆଖି ଆଗରେ ରଖି ଦୂରଦର୍ଶନ-୧ରେ 'ସାଲ୍‌ଓପା ଜୁଡୁମ୍' ଧାରାବାହିକର ଓଡ଼ିଆ ରୂପାନ୍ତର ପରିବେଷଣ କରାଯାଉଛି । ଆହୁରି ବିସ୍ଫୁର୍ତ୍ତ କଥା, ନକ୍ସଲପନ୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ଏଥିରେ ଯେପରି ଚିତ୍ରଣ କରାଯାଇଛି, ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ଜନଗଣଙ୍କ ଠାରୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ରହି ବଣପର୍ବତରେ ଲୁଚି ରହିଥିବା ଏକ ଲୁଚେରା ଓ ନରସଂହାରକ ଗୋଷ୍ଠୀ, ତାହାର ବାସ୍ତବତା ସହିତ କୌଣସି ସଂପର୍କ ନାହିଁ । ଏପରିକି ସେମାନଙ୍କର ବେଶପୋଷାକ ଓ ଚାଲିଚଳନକୁ ଯେପରି କଦାକାର ଢଙ୍ଗରେ ଚିତ୍ରଣ କରାଯାଇଛି, ତାହାର ମଧ୍ୟ ବାସ୍ତବତା ସହିତ କୌଣସି ସଂପର୍କ ନାହିଁ ।

ଯୋଜନା କମିଶନ୍‌ଙ୍କ ଅଧ୍ୟୟନ

ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଏକ ଆଶ୍ୱାସନାର କଥା, ଯୋଜନା କମିଶନ୍‌ଙ୍କର ଏକ ଉଚ୍ଚ କ୍ଷମତା ସମ୍ପନ୍ନ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଗୋଷ୍ଠୀ ଗତ ଏପ୍ରିଲ୍ ମାସରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିବା ତାଙ୍କ ରିପୋର୍ଟରେ ନକ୍ସଲବାଦ ସମସ୍ୟା ଉପରେ ଏକ ଭିନ୍ନ ସ୍ୱାଦର ବନ୍ଧବ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି । କମିଟିଙ୍କ ମତରେ ଜନଗଣ ସେମାନଙ୍କର ଅସନ୍ତୋଷ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବା ହେଉଛି ଗଣତନ୍ତ୍ରର ଏକ ସୁସ୍ଥ ଲକ୍ଷଣ । ନକ୍ସଲବାଦର ରୂପ ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, ତାହା ତଳସ୍ତରରେ ଥିବା ବ୍ୟାପକ ଜନଅସନ୍ତୋଷର ଏକ ଅବଶ୍ୟମ୍ଭାବୀ ରାଜନୈତିକ ପରିଣାମ । କିନ୍ତୁ ଏହା ବିସ୍ଫୁର୍ତ୍ତକର ଯେ, ସରକାର ନକ୍ସଲବାଦର ମୂଳ କାରଣ ଜନଅସନ୍ତୋଷକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ସଚେଷ୍ଟ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ନକ୍ସଲବାଦକୁ ଏକ ଆଇନ୍‌ଗୁଞ୍ଜଳା ସମସ୍ୟା ରୂପେ ବିଚାର କରି କିଭଳି ଅଧିକ ପୋଲିସ୍ ଓ ଆଧୁନିକ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ବଳରେ ଏହାକୁ ଦମନ କରାଯିବ, ସେଦିଗରେ ଉଦ୍ୟମ କରି ଚାଲିଛନ୍ତି । କମିଟିଙ୍କ ମତରେ ସରକାରଙ୍କ ପୋଲିସ୍ ଓ ପ୍ରଶାସନ ନକ୍ସଲମାନଙ୍କୁ ସଶସ୍ତ୍ର ମୁକାବିଲା କରିବାରେ ବିଫଳ ହେଉଥିବାରୁ ଯେ ନକ୍ସଲବାଦର ପ୍ରସାର ଘଟିଚାଲିଛି, ସେପରି ଭାବିବା ଭୁଲ୍, ବରଂ ବିକାଶର ସୁଫଳ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ପହୁଞ୍ଚାଇବାରେ ସରକାରଙ୍କ ଚରମ ବିଫଳତା ହିଁ ନକ୍ସଲମାନେ ଶୋଷଣ ଓ ଅତ୍ୟାଚାର ବିରୁଦ୍ଧରେ କହୁଥିବା କଥା ପ୍ରତି ସାଧାରଣ ଗରୀବ ଓ ବଞ୍ଚିତ ଜନଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଆଗ୍ରହ ଓ ଆକର୍ଷଣ ସୃଷ୍ଟି କରିଚାଲିଛି । ନକ୍ସଲବାଦକୁ ଦେଶର ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ନିରାପତ୍ତା ପ୍ରତି ପହିଲା ନମର ବିପଦ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇଥିବା ଖୋଦ୍ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପରାମର୍ଶ କ୍ରମେ ଗତ ୨୯ ମେ ୨୦୦୬ରେ ଯୋଜନା କମିଶନ୍‌ଙ୍କ ତରଫରୁ ଏକ ୧୬ଜଣିଆ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଗୋଷ୍ଠୀ ପ୍ରାନ୍ତନ ପ୍ରଶାସକ ଶ୍ରୀ ଡି.ବନ୍ଦୋପାଧ୍ୟାୟଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଗଠିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏଥିରେ ପ୍ରାନ୍ତନ ପ୍ରଶାସକ ତଥା ଭାରତୀୟ ଜନ ଆନ୍ଦୋଳନର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଶ୍ରୀ ବ୍ରହ୍ମଦତ୍ତ ଶର୍ମା, ଗୁଜରାଟ ବ୍ୟୁରୋର ପ୍ରାନ୍ତନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶ୍ରୀ ଅଜିତ୍ ତୋଭଲ୍, ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ମଞ୍ଜୁରି କମିଶନ୍‌ର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଶ୍ରୀ ଶୁଖ୍‌ଦେଓ ଥୋରାଟ୍ ଓ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ କେ.ବାଲଗୋପାଲ୍ ପ୍ରମୁଖ ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସଭ୍ୟ ଥିଲେ । 'ଜନ ଅସନ୍ତୋଷ, ବିସ୍ଫୁର୍ତ୍ତତା ଏବଂ ଚରମବାଦର କାରଣ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ସମେତ ଉନ୍ନୟନ ପ୍ରସଙ୍ଗସମୂହ' ଉପରେ ଅନୁଧ୍ୟାନ ପାଇଁ ଗଠିତ ଏହି କମିଟି ତାଙ୍କ ରିପୋର୍ଟରେ ନକ୍ସଲପନ୍ଥୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଘଟାଯାଉଥିବା ନିଷ୍ଠୁର ହିଂସାକାଣ୍ଡକୁ ନାପସନ୍ଦ କରିବା ସହିତ ଏହା ମଧ୍ୟ କଠୋର ଭାଷାରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, ନକ୍ସଲବାଦକୁ ଦମନ କରିବା ପାଇଁ ସରକାରୀ ପ୍ରୋସ୍ତାହନରେ ଗଢ଼ା ଯାଇଥିବା ସାଲ୍‌ଓପା ଜୁଡୁମ୍ ଭଳି ପ୍ରତିହିଂସା-ମୂଳକ ସଶସ୍ତ୍ର ଅଭିଯାନକୁ

ତୁରନ୍ତ ଭାଙ୍ଗି ଦିଆଯାଉ, କାରଣ 'ସାଲ୍‌ଓ୍ୟା ଜୁଭିଲି' ପକ୍ଷରୁ ରାଜନୈତିକ ସମାଧାନ ଚାହେଁନାହିଁ, ଜନତାଙ୍କୁ ଏକ ଅମାନବିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବିଚାର କରେ, ସୁରକ୍ଷା ବାହିନୀର ଚରିତ୍ରରେ ଅଧୋଗତି ଆଣେ ଓ ସର୍ବୋପରି ରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ଜନତାଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜ ଦାୟଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହରୁ ପଳାୟନ କରିବାରେ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ ।

କମିଟିଙ୍କ ଅନ୍ୟ କେତେକ ନିଷ୍ପତ୍ତି

କମିଟି ନିଜର ଅଧ୍ୟୟନ ଭିତରେ ଆହୁ ପ୍ରଦେଶ, ଓଡ଼ିଶା, ଛତିଶଗଡ଼, ଝାରଖଣ୍ଡ ଓ ବିହାର ରାଜ୍ୟ ଭିତରୁ ମୋଟ ୮ଟି ଜିଲ୍ଲା ବାଛିଥିଲେ; ସେଥି ମଧ୍ୟରେ ୪ଟି ଜିଲ୍ଲା ନକ୍ସଲବାଦ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ଅନ୍ୟ ୪ଟି ଜିଲ୍ଲା ଆପାତତଃ ନକ୍ସଲବାଦ ପ୍ରଭାବରୁ ମୁକ୍ତ । ଏହି ଦୁଇ ପ୍ରକାର ଜିଲ୍ଲାର ସାମାଜିକ-ଆର୍ଥିକ ଦୃଶ୍ୟପଟ ଭିତରେ ଏକ ତୁଳନା କରି କମିଟି ଦଶଟି ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦେଖି ପାରିଛନ୍ତି; ଯଥା ନକ୍ସଲ ପ୍ରବଣ ଅଞ୍ଚଳରେ ଆଦିବାସୀ ଓ ହରିଜନମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟାବହୁଳତା, ସଙ୍କ ସାକ୍ଷରତା, ଅଧିକ ଶିଶୁ ମୃତ୍ୟୁହାର, ସଙ୍କ ସହରୀକରଣ, ଅଧିକ ଜଙ୍ଗଲ ଅଞ୍ଚଳ, କୃଷି-ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟାଧିକତା, ମୁଣ୍ଡପିଛା ସଙ୍କ ଖାଦ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ, ସଡ଼କପଥର ସଙ୍କ ପ୍ରସାର, ବ୍ୟାଙ୍କ ଆକାଉଣ୍ଟ ଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା କମ୍ ତଥା ସ୍ଥାବର କି ଅସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତି ଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା କମ୍ । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁମାନେ ଶାସନ-ବ୍ୟବସ୍ଥା ତରଫରୁ ବିଭିନ୍ନ ହିତାଧିକାରୀ ଯୋଜନାମାନ ପରିଚାଳନା କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଏକ ବିଶାଳ ଅଂଶ ଆସିଛନ୍ତି ଭୂମିବାନ୍, ସଙ୍କଳ, ଶିକ୍ଷିତ ଓ ସମ୍ପାତ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ଭିତରୁ, ଯେଉଁମାନେ କି ମାନସିକ ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ ଗଠନ-ତାଞ୍ଚାରେ ଉପରୋକ୍ତ ବଞ୍ଚିତ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ନିଆରା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟତଃ ଇତର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିଥାନ୍ତି । ସୁତରାଂ କୌଣସି ଯୋଜନାର ସୁଫଳ ଏହାର ହିତାଧିକାରୀଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ପାରୁନି ଏବଂ ତାହାହିଁ ଜନଅସନ୍ତୋଷ ଓ ଏହାର ପରିଣାମ ସରୁପ ନକ୍ସଲବାଦର ପ୍ରସାର ପାଇଁ ଉର୍ବରକ୍ଷେତ୍ର ସୃଷ୍ଟି କରିଚାଲିଛି । ଯେପରିକି ଏହି ବୈଷମ୍ୟ-ଗ୍ରସ୍ତ ସ୍ଥିତି ଏବଂ ପ୍ରଶାସନର ବ୍ୟର୍ଥତାକୁ ଦୂରୀକରଣ କରା ନଯାଇଛି, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ନକ୍ସଲବାଦ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ନାହିଁ ବୋଲି କମିଟି ନିଜର ସୁଚିତ୍ରିତ ମତ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନର ଶାସନଧାରା ଯେତିକି ଯେତିକି ଲୋକାଭିମୁଖୀ ହୋଇପାରିବ ଜନଗଣଙ୍କ ଉପରେ ନକ୍ସଲପନ୍ଥୀମାନଙ୍କର ପ୍ରଭାବ ତଦନୁପାତରେ ଆପେ ହ୍ରାସ ପାଇବ ବୋଲି ମତ୍ରବ୍ୟ ଦେଇ କମିଟି କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଉପଯୁକ୍ତ ଆଇନ୍ ଓ ନୀତି ପ୍ରଣୟନ ଉପରେ ଜୋର ଦେଇଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମତଃ ପ୍ରସାବିତ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ସଂଶୋଧନ ବିଧେୟକରେ 'ସର୍ବସାଧାରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ'ର ପରିସର ଭିତରେ କେବଳ ଜାତୀୟ ନିରାପତ୍ତା ଓ ଜନମଙ୍ଗଳ ପ୍ରକଳ୍ପ ଗୁଡ଼ିକ ମାନ୍ୟତା ପାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ କମ୍ପାନୀ ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବେସରକାରୀ ସଂସ୍ଥା ପାଇଁ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣକୁ 'ସର୍ବସାଧାରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ'ର ପରିସରଭୁକ୍ତ କରାଯିବା ଆଦୌ ଉଚିତ୍ ହେବନି । ଦ୍ୱିତୀୟତଃ ବିସ୍ଥାପିତମାନଙ୍କ ପୁନର୍ବାସ ଓ ପୁନଃସଂସ୍ଥାନକୁ ବାସ୍ତବ ଅର୍ଥରେ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତୃତୀୟତଃ ଯେଉଁ ଭୂମିହୀନ ଓ ଗରୀବ ପରିବାରମାନେ କୌଣସି ସର୍ବସାଧାରଣ ଜମିରେ ବାସ କିମ୍ବା ଚାଷ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭଳି 'ଜବରଦଖଲକାରୀ' ଦୃଷ୍ଟିରେ ନଦେଖି 'ସମ୍ଭାବ୍ୟ ପକ୍ଷାଧାରୀ' ବୋଲି ବିଚାରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଚତୁର୍ଥତଃ ଭୂମିହୀନ ଓ ଗରୀବ ପରିବାରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭୂ-ବିକ୍ଷେପ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥରେ ବାସ୍ତବ ରୂପ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ପଞ୍ଚମତଃ ଯେଉଁସ୍ତଲେ ଜଣେ ଗରୀବ ରଣ-ଗ୍ରହୀତା ମୂଳ-ଅର୍ଥ ଶୁଝିଥିବେ ଅଥଚ ସଂପୃକ୍ତ ରଣ-ଅର୍ଥରୁ କୌଣସି ଅତିରିକ୍ତ ସୁଫଳ ପାଇନଥିବେ, ସେସବୁ ସ୍ତଲେ ସେହି ରଣସମୂହର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଚ୍ଛେଦ ଘଟାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଷଷ୍ଠତଃ ଆଦିବାସୀ ଉପଯୋଜନାକୁ ପେସା ଆଇନ୍ ତାଞ୍ଚାରେ ପରିଚାଳିତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସପ୍ତମତଃ ଜଙ୍ଗଲ-ଜାତ ସାମଗ୍ରୀ ତଥା ତହିଁର ଉଚିତ୍ ମୂଲ୍ୟ ହାସଲ ଉପରେ ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କର ଅଧିକାରକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଅଷ୍ଟମତଃ କ୍ଷୁଦ୍ର ଓ ନାମମାତ୍ର ଚାଷୀମାନେ ନିଜ ଜମିକୁ ଲିଜ୍ ଦେଇପାରୁଥିବେ, ଅଥଚ ଜମି ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ମାଲିକାନା ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବ, ସେ ପ୍ରକାର କାନୁନୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଚଳନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ନବମତଃ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜନଅସନ୍ତୋଷକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଘରୁଥିବା ହିଂସାତୁଳ ଘଟଣାକୁ କିପରି ମାନବୀୟ ଢଙ୍ଗରେ ମୁକାବିଲା କରାଯାଇ ପାରିବ ଅଥଚ ନାଗରିକମାନଙ୍କର ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ମୌଳିକ ଅଧିକାରଗୁଡ଼ିକ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିପାରୁଥିବ, ସେଥପାଇଁ ପୋଲିସ୍ ବାହିନୀକୁ ତାଲିମ୍ ଦିଆଯିବା ଜରୁରୀ । ଦଶମତଃ ଯେଉଁସ୍ତଲେ ନକ୍ସଲପନ୍ଥୀମାନେ କୌଣସି ଆକ୍ରୋଶ ମୂଳକ କାରଣରୁ କିଛି ଗରୀବ ଲୋକଙ୍କର ଜମି ଛତାଇ ନେଇଛନ୍ତି, ତାକୁ ସରକାର ଉଦ୍ଧାର କରି ଉକ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇଦେବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ।

ସରକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ଆହ୍ୱାନ

ଏହି କମିଟିର ଗଠନ ସମୟରେ ଜୁନ୍ ୨୦୦୨ରେ ଯୋଜନା କମିଶନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ 'କ୍ଷିପ୍ରତର ଅଥଚ ସାମିଲ୍-ଧର୍ମୀ ଅଭିବୃଦ୍ଧି' ଶୀର୍ଷକ ଏକାଦଶ ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନା(୨୦୦୭-୧୨)ର ଚିଠା ଖସତାରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ୧୦୦ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଜିଲ୍ଲାରେ ନକ୍ସଲବାଦର ପ୍ରସାର ସମଗ୍ର ଦେଶ ପାଇଁ ଏକ ସତର୍କ ଘଣ୍ଟି । ଜନଅସନ୍ତୋଷକୁ ଦୂର କରିବା, ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା, ଲୋକମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଶାସନବ୍ୟବସ୍ଥାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା ସମୟରେ ବିଶ୍ୱାସ ଜନ୍ମାଇବା ତଥା ସେମାନେ ନିଜର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ ଆଶାଆକାଂକ୍ଷା ସହ ଯେପରି ଜୀବନ ନିର୍ବାହ କରିବେ, ସେଦିଗରେ ଆମକୁ ସତର୍କ ଭାବେ ଉଦ୍ୟମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଉକ୍ତ କମିଟି ତାଙ୍କର ବିବରଣୀ ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବେ ଦାଖଲ କରିବା ପରେ ଉଭୟ କେନ୍ଦ୍ର ଓ ରାଜ୍ୟ ସରକାରମାନେ ଏହାର ସୁପାରିଶଗୁଡ଼ିକୁ କେତେ ଆକ୍ରନ୍ତିକତା ସହକାରେ ନିଜନିଜ କ୍ଷେତ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରୁଛନ୍ତି, ତାହାହିଁ ସୂଚାଇବ ଏହି ସରକାରମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯୋଜନା କମିଶନ୍ ଏକ କାରଜ ସଂସ୍ଥା ନା ଏକ ମାର୍ଗଦର୍ଶୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ।